

§ 27 efter de vedtagne Endringer, saalydende:

„Til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld bevilges nedenstaaende 4,398,167 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 11 efter de vedtagne Endringer, saalydende:

„I Finansaaret fra 1ste April 1892 til 31te Marts 1893 bevilges til Udgift en Sum af 52,502,628 Kr. 87 Ø.“

vedtoges uden Afstemning.

Det Affnit, som derefter fattes til Forhandling, dannedes af Lovforslagets §§ 2—5, 7 og 9—10 (se Tillæg A. Sp. 1—12, 21 og 22—28) med tilhørende Endringsforslag Nr. 1—7 (se Tillæg B. Sp. 365 ff.) og Numre af Betænkningen 1—13 og 24—26 (se Tillæg B. Sp. 71—90 og 97—98) samt Lovforslagets § 1 (Tillæg A. Sp. 1—2).

Ordføreren (Tutein): Blandt de 7 første Endringsforslag paa Listen er Nr. 3 det bekendte Spørgsmaal om Lejeindtægten af Strandmarken, der som bekendt hænger sammen med Københavns Befæstning, idet der paa dette Areal skal være opført et Fort i Stedet for at det kunde bringe Staten en Indtægt ved at lejes ud. Flertallet har som Følge deraf foreslaaet, at der beregnes en Indtægt deraf. — Udvalget har ikke kunnet gaa ind paa den af den højtærede Finansminister foreslaaede Befordringsgodtgørelse til en Skovrider paa Bornholm og har derfor under Nr. 4 foreslaaet en Nedsættelse af 400 Kr. Det er oplyst i Anmærkningerne, at denne Skovrider ganske vist har nogle Skovdistrikter, der ligge et Par Mil fra hans Bolig, men da det dog ikke kan siges at medføre egentlige Rejser, at begive sig omtrent 2 Mil fra sin Bolig, og da det er en Mand, der har Udsættelse, altsaa Heste og Befordring, har man ikke anset det for rigtigt at gaa ind paa denne Befordringsgodtgørelse. Ganske vist er der andre Skovridere, navnlig i Sylland, der have en saadan Godtgørelse, men det ligger i, at Dele af deres Distrikter ligge saa langt fra deres Boliger, at de maa foretage egentlige Rejser for at tilse dem. — De andre Endringsforslag give mig ikke Anledning til nogen Omtale. — Derimod er der til § 4 i Betænkningen meddelt, at der har været et

Samraad i Udvalget med den højtærede Minister angaaende Bygningsafgiften. Værede Medlemmer ville af Betænkningen kunne se, hvad der er meddelt Udvalget, nemlig at tekniske Skoler ligesom andre Skoler ere fritagne for Bygningsafgift, samt at der tilstaaes Forsamlingshuse Fritagelse, naar disses Anvendelse til andet Brug med Foredrag o. desl. ikke kan anses for væsentlig. Det er i den Anledning meddelt mig fra forskellige Sider, at der er Lokaler eller Bygninger her i Landet, som formentlig maatte kunne komme ind under denne Fritagelse, uden at det hidtil er sket. De ere af to Arter. Den ene er Forsamlingslokaler, som f. Eks. en Mand i en Købstad indretter i Forbindelse med sin Bolig. Man maa mene, at naar en Mand indretter et saadant Lokale i Forbindelse med sin Bolig og det bevisligt ikke benyttes til andet end Forsamlinger, Foredrag og den Slags Ting, maa et saadant Lokale ved en velvillig Fortolkning kunne komme ind under Fritagelsesbestemmelsen. Den anden Art er Kirker, som bruges af Frimenigheder, der ikke ere anerkendte. Af saadanne skal der eksistere nogle her i Landet, som ikke have kunnet opnaa Fritagelse for Bygningsafgift. Hele dette Spørgsmaal om Bygningsafgiften er jo, som formodentlig en Del af de ærede Medlemmer vide, i højeste Grad indviklet. Det giver Anledning, som det er oplyst for mig, til en ganske overordentlig Korrespondance med Generaldirektoratet, som modtager Forespørgsler og Klager i tusindvis hvert Aar angaaende Fortolkningen af disse Bestemmelser. Jeg kan ikke andet end henstille til den højtærede Minister at fortolke Lovens Bestemmelser om Fritagelse lige over for saadanne Lokaler, der af Befolkningen kun benyttes til Oplysning, Opbyggelse og den Slags Ting, saa lempeligt, som det vel er muligt.